

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 40. Petrus Agnascus & Ioannes Fontius in Tucumaniam veniunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

Fermè sexcentos, & oppidum integrum, baptizat.

CAPUT

XXXX.

Petrus Agnascus & Joannes Fontius in Tucumaniam veniunt.

1590.

Joannes Fontius Socii præficiuntur.

Petri Agnasci commendatio.

Alfonso Barfena à Lullis evocatur.

Barfena obedientia.

Zelus animarum.

Barfena & Agnasci excursus.

Linguarum studium.

CAPUT

XXXXI.

De prima ad Frontones expeditione.

Fluvius Ruber.

Urbs Conceptionis.

Sacerdotibus curæ.

Extolitur.

cum ingenti animarum lucro frueretur. Peragrata Tucumania, ad Lullos iterum profectus, trecentos & quinquaginta una in regione; in altera verò undequinquaginta supra ducentos, & insuper oppidum Ethnicorum integrum, baptizavit. Ulteriora meditantæ litteræ redditæ sunt, quibus subsidia novorum Sociorum è Peruvia ventitare nunciabatur.

ANNO sesquimillesimo nonagesimo Joannes Fontius, quem Diva Theresia inter cælo prædestinatos aliquando vidit, & Petrus Agnascus in Tucumaniam animos immensæ messi pares attulere. Ille apud Punenses, & in Chicuitensibus montibus, necnon Aricurana valle, multum elaborans, Peruanos quamplurimos ad ovile Christi reduxerat, & mittebatur ab Joanne Arienſi Provinciali, ut pro Francisco Angulo missioni præſſet: sed ut Fontius præſecturæ gradu, sic Petrus Agnascus opinione sanctitatis eminebat, & nullum alium præ illo ex Peruvia Socii Alfonso Barfena in Socium Apostolicarum excursionum sibi dari optaverat. Ubi ambo in provinciam venere, communicato cum Francisco Angulo consilio, Fontius per litteras monet, ut relicta Lullorum curâ, Tucumania Prætori ad Londinenses propediem debellandos profecturo se adjunctum veniat. Sed hæc fermè in speciem: nam præcipua causa revocandi fuit, quod fama percrebuisſet, Lullos de mactando Barfenâ consilia agitasse, & vererentur Patres, ne optimus senex immensitate laborum cibi que tenuitate (nam præter cucurbitas & aquam nihil ori admovebat) valedudinem penitus proſtigaret. Acceptis litteris, quamvis inanem de inferendâ ab Lullis sibi nece famam esse sciret, & superessent sexdecim oppida Lullorum, operam suam in ea regione expetentium: tamen illico pedem è messe retrahens, Joanni Fontio referibit, nihil parendi studio se habere in mundo charius. *Adero, inquit, quamprimum, ô Pater, & pedibus tuis advolutus dicam, Ecce ego, mitte me, sive ad Lullos me redire, sive ad Calchaquinos, Chaquenses aut Frontones, vel ultimos mundi terminos ire me jufferis: nam insatiabili desiderio eò me mitti cupio, ubi extrema omnia pro lucrandis animis pati possim. Vellem equidem Orienti, Occidenti, Septentrioni, & Austro me simul totum impendere, & totius mundi barbaras nationes peregrinando complecti: sed id cum vires humanas excedat, huic me mundi parti lubens volensq; commodabo, cui Deus Optimus Maximus per te me affixerit.* His scriptis, ad Sancti Michaelis urbem, ubi eum Petrus Agnascus præstolabatur, properè regreditur. Quæ fuerit utriusque sancti viri in optatissimo congressu lætitia, non est exigui calami exprimere. Primus amborum labor fuit, Hispanorum urbes, & suburbana loca, omni officiorum genere excolere: successivis horis, variis Barbarorum linguis addiscendis, indefessam operam navabant. Fontio interim & Angulo ad fluvium Rubrum, spe ingentis messis, excurrentibus.

FLUVIUS Ruber, è Peruvia montibus ortus, ubi planitiem nanciscitur auctus hyemalibus aquis, octo circum se leucas, nisi quæ tubera terræ reperiens modicas insulas molitur, singulis annis inundat: quarum aquarum molem infra Paraquarii ostium in flumen Argenteum placidè evolvit. Non procul eò, ad oram paludis, triginta circiter ab ostio leucis, Conceptionis urbem eò sine condidère Hispani, ut innumerabilis Barbarorum multitudo urbanis & Christianis moribus paulatim assuesceret. Ad eam urbem è Tucumania metropoli ire volentibus, vasta nonaginta leucarum planities, nullis aquis nisi pluviis irrigua, & infesta Barbarorum incursionibus, transmittenda est. Ab viginti annis, quo urbs fundata fuerat, nullum Concionatorem audierant, nullum vitæ castigatorem habuerant, & eo temporis Sacerdote carebant: unde tanta vitiorum senticera succreverant, vix ut exigua bonæ mentis semina apparerent, & Hispanæ gentis pietas planè suffocata videretur. In ea urbe Fontius & Angulus, ordinatis utcumque Hispanorum conscientis, ditionis Præfecto ductore, circum omnem latè vicinitatem exploratum euntes, infinitam propè Ethnicorum multitudinem omni subsidio destitutam reperere: satis constabat centum fermè capitum millia ad Christi fidem adduci posse, si idoneorum Sacerdotum copia non deesset. Porro gentem fermè hanc omnem

ideo